

Ex 13,1– 2. 11 – 16; Lv 12,1 – 8; **L 2,22 – 40 Uvedení Páně do chrámu**

Verše k Obětování: Žd 2,14 – 18

Minulý čtvrtek 2. února byl církevní svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově „Hromnice“. / V únoru začínaly první bouřky a lidé zapalovali v oknech svíčky proti bouřce a bleskům. / Víím, že se tím časově posunujeme zpět k vánočním událostem; je to šestinedělí – 6 týdnů po narození Ježíše, ale snad to nevadí. Evangelijní čtení při našich nedělních bohoslužbách na sebe chronologicky vždycky nenavazují.

Ježíšovi rodiče Josef a Marie byli věřící Izraelité dodržující Mojžíšův zákon. Četli jsme ze SZ ustanovení Zákona o prvorozených židovských chlapcích, že patří Hospodinu, protože o „veliké noci“ v Egyptě zemřeli všichni egyptští prvorození chlapci a u zvířat samci; ale v izraelských rodinách nikdo nezemřel. Hospodin židovské prvorozené ušetřil. Zachránila je krev beránka na dveřích jejich obydlí. / Odtud v hluboké symbolice – krev Božího beránka = Krista zachraňuje nás věřící od věčné smrti. / Ze 3. knihy Mojžíšovy jsme četli ustanovení Zákona o očišťování rodičky. Je pozoruhodné, že se to shoduje s naším šestinedělím – lékaři doporučovanou ochrannou dobou matky po porodu i dítěte po narození. V případě narození dívky byla u Izraelců ochranná doba dvakrát tak dlouhá; je to důsledek tehdejší patriarchální společnosti, kdy bylo narození chlapce žádanější a dívky neměly takovou hodnotu jako chlapci, dívky a ženy byly podceňovány.

Josef a Marie přišli s malým Ježíšem do jeruzalémského chrámu poděkovat za svého prvorozeného syna a splnit požadavek Zákona – obětovat za něj dvě hrdličky (patřili do chudší vrstvy lidí). A tam v chrámu se setkávají se dvěma starými lidmi – se Simeonem a Annou. Byli to zbožní lidé, Bohem milovaní, protože jim bylo dopřáno v závěru jejich života uvidět na vlastní oči Spasitele světa, a dokonce jej držet v náručí. Oba za to děkují a chválí Hospodina a vyprávějí všem o tom jedinečném dítěti, že je to Zachránce, Vykupitel. Simeon říká v modlitbě: Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, nyní

mohu v klidu zemřít, neboť mé oči viděly tvé spasení, světlo světa. - Jméno Simeon znamená v hebrejštině slyšící. Stařec Simeon fyzickým sluchem slyšel asi už hůře, špatně, ale byl slyšící a vnímavý srdcem – slyšel Boží hlas. Anna znamená v hebrejštině milost. Ona chválila Hospodina za milost, které se jí dostalo ke konci jejího pozemského života.

Novozákonní krásné postavy Simeon a Anna jsou pro nás příkladem životní vyrovnanosti, klidu, radosti a nadšení z Ježíše, a především vděčnosti vůči Bohu. Sestry a bratři, ať jsme slyšící srdcem, ať smíme zaslechnout, co nám Bůh sděluje, jak nám pomáhá, radí, povzbuzuje nás. A chvalme Hospodina za milost, které se i nám v Kristu dostalo. Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 5. 2. 2023/